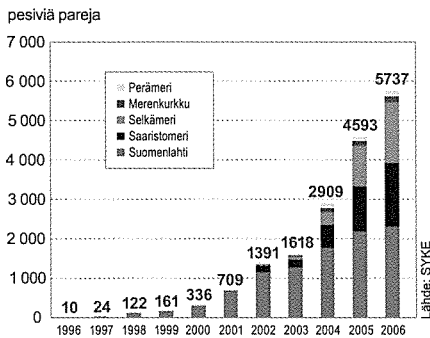

Merimetson (*Phalacrocorax carbo sinensis*) kannankasvu jatkuu

Timo Asanti, Aleksi Lehikoinen, Markku Mikkola-Roos & Pekka Rusanen

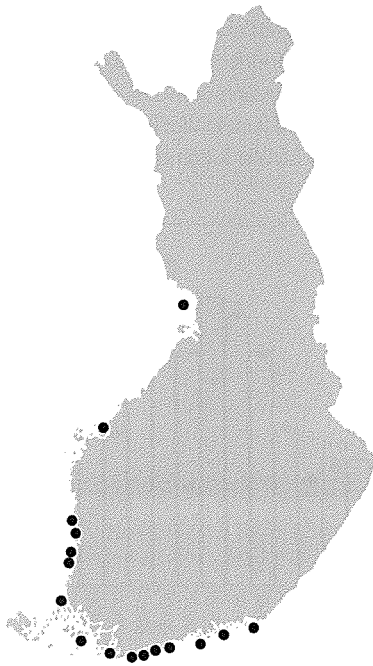
Merimetson pesimäkannan kehitys Suomessa 1996 - 2006.

Kuva 1. Merimetson pesimäkannan kehitys Suomessa 1996-2006

Fig 1. Breeding population of Cormorant (*Phalacrocorax carbo*) in Finland 1996-2006.

Merimetson pesimä-alueiden sijainti vuonna 2006

Lähde: SYKE Karttopohja: © Maanmittauslaitos lupa nro 7/MYY/06

Kuva 2. Merimetson pesimäalueiden sijainti vuonna 2006

Fig 2. Location of breeding areas in 2006.

Suomen ympäristökeskuksen luontoyksikkö on seurannut merimetson pesivän ja talvehtivan kannan kehitystä vuodesta 1996, jolloin laji pesi ensi kertaa Suomessa. Seuranan kohteena ovat myös merimetson ravinto ja vaikutukset muuhun linnustoon sekä kasvillisuuteen. Merimetso levittäytyi kuudessa vuodessa pesimälajiksi kaikille merialueille Ahvenanmerta lukuun ottamatta. Vuonna 2006 pesimäkanta oli noin 5 700 paria (kuva 1). Kannasta puolet pesi Suomenlahdella ja puolet Saaristomerellä ja Selkämerellä (kuva 2). Itämeren pesimäkannasta Suomen osuus on vain muutaman prosentin luokkaa. Talvehtiva kanta on keskittynyt Ahvenanmaalle ja sen suuruus ja alueet vaihtelevat mm. jääolojen myötä.

Vuotuinen pesimäkannan kasvu on ollut erittäin voimakasta, keskimäärin 117 % (16 - 408 %), ja uusia yhdyskuntia on syntynyt useita vuosittain. Pesimämenestys on parhainta suurissa yhdyskunnissa, joissa poikastuotto on 2 - 2,5 poikasta paria kohden.

Useimpien muiden lintulajien kannat eivät ole heikentyneet vanhimmillakaan pesimäluodoilla. Uhanalaisista lajeista etelänkiisla on runsastunut kolmanneksella Suomen suurimmassa yli 800 parin merimetsoyhdyskunnassa. Yhdyskunnista valtaosa pesii harmaalokkiyhdyskuntien yhteydessä ulkosaariston lähes puuttomilla luodoilla. Kokonaan puissa pesiviä yhdyskuntia on havaittu vain muutamia. Pesimäluotojen koko on 0,5 - 3,5 hehtaaria ja niiden etäisyys toisistaan 5 - 240 km.

Lähes puolet merimetson pesimäyhdyskunnista on joutunut eriaisteisen vainon kohteeksi, kun pesiä ja munia on tuhottu. Usein vaino liittyy ennakkoluuloihin merimetson vaikutuksista kalastoon. Pesimäluotojen maisemalliset muutokset, erityisesti puiden kuoleminen, voivat myös olla vainon ylläkkeenä.

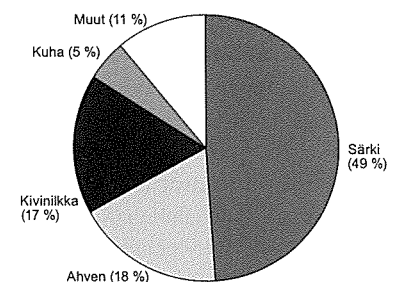
Merimetson pesimäaikaista kalaravintoa on seurattu Tammisaaren ja Dragsfjärdin saaristoissa vuosina 1998 ja 2002 - 2006. Kalaravinnon lajistosuhteet vaihtelevat jonkin verran sekä pesimäkauden sisällä että vuosittain. Särki, kiviniikka ja ahven muodostavat valtaosan saaliista (kuva 3). Pesimäyhdys-

kuntien vaikutuksia luotojen kasvillisuuteen on seurattu Tammisaarella vuosina 1998, 2002, 2005 ja 2006. Merimetsojen uloste tuhoaa kasveja vain pesien välittömässä läheisyydessä, eikä ruohovartisia kasvilajeja ole hävinnyt luodoilta merimetsojen vuoksi. Puuvartisista kasveista eniten kärsinyt laji on kataja. Pesäpuut kuolevat parin vuoden kuluessa, mihin vaikuttavat sekä ulosteet että oksien katkominen pesätarpeiksi.

*Summary: The Cormorant (*Phalacrocorax carbo*) population of Finland is still increasing.*

The article summarises recent results of Finnish cormorant monitoring. The most important results are presented in figs 1-3. The Finnish Cormorant population was 5700 breeding pairs in 2006.

Merimetson kalaravinnon koostumus pesimäkausilla 2002-2006

Merimetson pesimäaikaisen kalaravinnon jakauma painon mukaan Tammisaaren ja Dragsfjärdissä vuosina 2002-2006 (n=1 795 yksilöä). Lähde: SYKE

Kuva 3. Merimetson kalaravinnon jakauma painon mukaan Tammisaaren ja Dragsfjärdin saaristoissa pesimäkausilla 2002-2006

Fig 3. Diet of Cormorants during the breeding season in two colonies of SW Finland in 2002-2006 (share by weight). Species: roach = särki, perch = ahven, eelpout = kiviniikka, pikeperch = kuha, other species = muut.